

ἡ Οὐράνιος αὐτή, ν' ἀνατείλῃ ἐπὶ Σέ, ὦ Κρήτη, νῆσος τῶν μεγάλων ἀναμνήσεων, τῶν μεγάλων θυσιῶν, τῶν μεγάλων πόθων, καὶ τῶν ἐλπίδων τοῦ Πανελληνίου.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΠΑΓΑΝΕΛΗΣ

Ο ΜΑΝΔΥΑΣ ΤΟΥ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ ΓΟΥΛΙΕΛΜΟΥ

Περὶ τῆς γνωστῆς φειδωλίας τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Γερμανίας εἶνε ἤδη γνωστὰ πολλὰ παραδείγματα. Τὸ ἐπόμενον ὅμως χαρακτηριστικώτατον ἀνέκδοτον μόλις ἔγινε γνωστὸν πρὸ μικροῦ εἰς τὸ γερμανικὸν κοινόν. Ὁ αὐτοκράτωρ, ὡς γνωστὸν, φέρει συνήθως ἄνωθεν τῆς στολῆς του τὸν ἱστορικὸν φαῖον μανδύαν τῶν Χοεντζόλλερν. Ὅπως ὅλα τὰ ἐπὶ τῆς γῆς πράγματα οὕτω καὶ οἱ στρατιωτικοὶ μανδύαι γηράσκουσι καὶ φθείρονται, τοῦτο δὲ αὐτὸ συνέβη καὶ εἰς τὸν περὶ οὗ ὁ λόγος μανδύαν, οὕτως τὴν χρῆσιν ἤθελεν ὁ αὐτοκράτωρ νὰ παρατείνῃ ὡς μήκιστα. Ὁ ἱματιοφύλαξ ὅμως τῆς αὐλῆς ἦτον ἄλλης γνώμης, διό ὅτε εἶδε τὸν αὐτοκράτορα φέροντα μανδύαν οὕτως ὁ ὠρισμένους χρόνος τῆς καλῆς συντηρήσεως πρὸ πολλοῦ εἶχε παρῆλθει, ἔθεσεν αὐτὸν κατὰ μέρος. Μετὰ τινὰς ἡμέρας ὁ αὐτοκράτωρ ἐζήτησε τὸ παλαιὸν τοῦτο ἔνδυμα.

— Ποῦ ἔχεις τὸν μανδύαν μου; ἠρώτησε τὸν ἱματιοφύλακα.

— Μεγαλειότατε, ὁ μανδύας εἶνε πολὺ παλαιὸς καὶ πολὺ ξεθωριασμένος ὥστε νὰ τὸν φορῇτε, ἀπήντησε ὁ αὐλικός.

— Καὶ τί θὰ τὸν κάμῃς; ἠρώτησεν ὁ αὐτοκράτωρ.

— Θὰ τὸν πωλήσω γιὰ καμμιὰ ἐλεημοσύνη.

— Ἔτσι; καὶ τί νομίζεις πῶς θὰ πάρῃς ἂν τὸν πωλήσῃς;

— Ἐπάνω κάτω 9 μάρκες, Μεγαλειότατε.

— Αἶ, αὐταῖς σοῦ τῆς δίνω ἐγώ, ἀλλὰ μὲ τὴν συμφωνίαν νὰ μοῦ δώσῃς πίσω τὸν μανδύαν μου. αὐτὸς φοριέται ἀκόμη πολὺν καιρὸν. Καὶ ταῦτα εἰπὼν ἔδωκεν αὐτῷ τρία τάλληρα καὶ παρέλαβε τὸν μανδύαν, ὃν οὕτως ἔχοντα ἔφερεν ἐπὶ πολὺν χρόνον.

Γνωστὸν εἶνε ἐπίσης ὅτι ὁ αὐτοκράτωρ τρέφει μεγίστην εὐλάβειαν καὶ σεβασμὸν εἰς πράγματα μικρὰ καὶ ἀσήμαντα, ἅτινα προσεφέρθησαν αὐτῷ, εἰς ἔνδειξιν ἀγάπης καὶ σεβασμοῦ. Εἰς τῶν μικρῶν ἐγγόνων του παίζων ποτὲ ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ αὐτοκράτορος, ἔθραυσε ἐν τῇ παιδικῇ αὐτοῦ ἀμεριμνησίᾳ ὑάλινόν τι ἀγγεῖον ἀξίας ὀλίγων τινῶν μόνον λεπτῶν, πολὺ ὅμως προσφιλὲς εἰς τὸν αὐτοκράτορα. Ὁ παπποῦς ἰδὼν

τὸ ἀγγεῖον τι σμένον διέταξε νὰ ἐκβάλωσιν ἔξω τὸν μικρὸν τακτον, καὶ νὰ μὴ ἐπιτρέψωσι εἰς αὐτὸν τὴν ἐσοδὸν ἐπὶ μακρὸν χρόνον. Ἀλλ' ἡ διαταγὴ αὕτη δὲν ἐτηρήθη ἐπὶ μακρὸν, διότι μετ' ὀλίγα λεπτά τῆς ὥρας ἐπετράπη πάλιν εἰς τὸν μικρὸν πρίγκηπα νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ αὐτοκράτορος καὶ εὐφράνῃ αὐτὸν διὰ τῶν παιδικῶν παιγνίων του.

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ

Τί ὄφελος τοῦ μεγάλου γένους τῷ ὄντι ἀμοιρῷ παιδεῖας; Μόνος ὁ εὐπαιδευτος, εἰ καὶ δυσγενής, τιμᾶται οὐ μόνον ὑπ' ἀνθρώπων, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ θεῶν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ὡς εἶνε ἤδη γνωστὸν, ὁ ἀποθανὼν βασιλεὺς τῆς Βαυαρίας Λουδοβίκος ὁ Β' ἦτο λίαν θυμώδης κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη τῆς ζωῆς του καὶ ἐκ τῆς παραμικρᾶς ἀφορμῆς ὑπωπτεύετο κακούργημα ἢ προδοσίαν. Ὅπως ὅμως ὅλοι οἱ θυμώδεις, ἐσυγχῶρει εὐκόλως τοὺς πρὸς αὐτὸν πταίσαντας. Τοῦτο ἐγνώριζον ἅπαντες οἱ θεράποντες τῆς αὐλῆς, διό καὶ πάντες ἐγνώριζον ἐκ στήθους τὸν αὐτὸν τύπον αἰτήσεως γραπτῆς συγγνώμης. « Συγγνώμην! » Ἀς εὐδοκῇ ἡ Μεγαλειότης σας νὰ παράσχῃ συγχώρησιν εἰς τὸν εὐπειθέστατον καὶ ὑποκλινέστατον τῶν ὑπηκόων τῆς. Λυποῦμαι τὰ μέγιστα διεγείρας τὴν δυσμένειαν τοῦ Ὑψηλοτάτου καὶ μετὰ δακρύων εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς αἰτοῦμαι τὴν ὑψηλοτάτην χάριν». Ὁ βασιλεὺς προσεκάλει τὸν πταίστην καὶ ἀφοῦ ἔκαμνε εἰς αὐτὸν δολόκληρον διδασχὴν συνεχῶρει εἶτα ἐπὶ τῇ ὑποσχέσει ὅτι θὰ διορθωθῇ καὶ δὲν θὰ ὑποπέσῃ εἰς τὸ αὐτὸ παράπτωμα.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν ἐσχάτως τελεσθέντων γάμων τῆς δεσποινίδος Ἀλίνης Ρότσχιλδ μετὰ τοῦ ἐν Λονδίῳ τραπεζίτου Ἐδουάρδου Sassoon, ὑπελογίσθη ὅτι ἡ περιουσία τοῦ Ρότσχιλδ ἀνέρχεται εἰς 3 χιλιοκατομμύρια καὶ 200 ἑκατομμύρια, ἥτοι εἰς ὃ ποσὸν ἀκριβῶς ἀνέρχεται καὶ ὁ ἐτήσιος τῆς Γαλλίας προϋπολογισμός. Τὸ ἥμισυ τοῦ ποσοῦ τούτου ἀνῆλθ' εἰς τοὺς ἐν Παρισίοις Ρότσχιλδ. Ἡ δύναμις δ' αὐτῆς εἶνε τοιαύτη ὥστε χωρὶς οὐδεμίαν νὰ αἰσθανθῶσι ἡ χέρειαν ἐπλήρωσαν πρὸ δύο μηνῶν συγχρόνως ἑκατομμύρια, ἥτοι τὸ μερίδιον τῆς δεσποινίδος Ἀ. Ρότσχιλδ, ὅπερ αὕτη νυμφευομένη ἠθέλησε νὰ ἀπαιτῇ τῆς τραπέζης.

Τί στοιχίζει ἡ ἐκθεσις τοῦ Βατικανοῦ, ἐπὶ ἰωβιλαίῳ τοῦ Πάπα, ἡ προσεχὺς περατουμένη, ἡ θάνατος ἐκ τῶν ἰταλικῶν ἐφημερίδων. Ἡ ἐκθὴ μετὰ τῶν ἐν αὐτῇ ἐκθεμάτων ἡσφαλίσθη εἰς ἑταιρίαν Trieste e Venezia ὡς ἔχουσα ἀξίαν ἑκατομμυρίων. Ἡ ἐκθεσις δὲ αὕτη περιέχει μόνον κατάλληλα διὰ τὴν ἐορτὴν ἀντικείμενα, ἀλλὰ καὶ λίαν κοσμικὰ πράγματα. Οὕτω π.χ. ἐκ τῆς

Γαλλίας προσεφέρθησαν εἰς τὸν θησαυρὸν 50,000 καμπανίτου φιάλαι. — Τὸ δὲ δ. κ. χρῖον τοῦ ἁγίου Πέτρου ἀνῆλθεν ἤδη εἰς 18,000,000 φρ.

Κατὰ τινὰ ἔκθεσιν ἐσχάτως ὑποβλήθησαν εἰς τὸν ἐν Γαλλίᾳ ὑπουργὸν τῆς Γεωργίας, τὸ σάκχαρον εἶναι ἄριστον προφυλακτικὸν τοῦ κρέατος, ὑπερέχει δὲ πολὺ ἐν τούτῳ τοῦ ἄλατος. Τὸ ἄλας, δι' οὗ διατηροῦμεν συνήθως τὰ κρέατα, ἀφαιρεῖ ἐξ αὐτῶν πολὺ μέρος τῶν θρεπτικῶν χυμῶν. Ἀναλυόμενον τὸ ἄλας τὸ διαλυθὲν ἐν τῷ ὕδατι τῷ ἐν τῷ κρέατι περιεχομένῳ εὐρίσκεται περιλαμβάνον οὐσίας λευκοματώδεις, φωσφορικὸν ὀξύ κτλ. Τὸ ἄλας ἀπορροφᾷ τὰς οὐσίας ταύτας, εἴτε διότι βαθύτερον εἰσχωρεῖ εἰς τὰς ἴνας τοῦ κρέατος, εἴτε διότι δραστικωτέρα εἶναι ἢ ἐνέργειά του. Ἐξαγόμενον ἐπιμένον τὸ κρέας τῆς ἀλατώδους διαλύσεως ἀπώλεσεν ἤδη πολὺ τιμα αὐτοῦ συστατικά. Τὸ τετριμμένον σάκχαρον τὸνναντίον σχηματίζει περίξ τοῦ κρέατος εἶδος φλοιοῦ ξηροῦ, ὅστις πολὺ ὀλίγον μέρος τῶν οὐσιαστικῶν στοιχείων αὐτοῦ ἀπορροφᾷ καὶ οὐδαμῶς ἀλλοιοῖ τὴν γεῦσιν. Τὸ σάκχαρον ὡς μέσον διατηρήσεως τοῦ κρέατος κατὰ τοῦτο μόνον ἐλαττοῦται τοῦ ἄλατος, ὅτι εἶναι πολὺ αὐτοῦ ἀκριβώτερον.

Ἐκ τοῦ πρυτανικοῦ λόγου περὶ σωματικῆς ρώμης καὶ σκληραγωγίας ὃν ὁ κ. Ἀφεντούλης ἐξεφώνησε πρὸ τινων ἡμερῶν, κατὰ τὴν ἐπίσημον ἐγκαθίδρυσιν τῶν πανεπιστημιακῶν ἀρχῶν, ἀποσπῶμεν τὸ ἐπόμενον ὥραϊον ἀνέκδοτον τοῦ Καραϊσκάκη:

Ὅτε ὁ Καραϊσκάκης μετὰ τρισχιλίων ἀνδρῶν ἐξεστράτευεν ἀπὸ τῆς Σαλαμίνος εἰς κατάληψιν τῆς Μουνυχίας, διενυκτέρευσε ἐν ὑπαίθρῳ κατὰ τὰς ὑπηρεσίας τοῦ Αἰγάλεω παρὰ τὸ Κερατσίνι. Ἦτο Δεκέμβριος μὴν, ἡ δὲ νύξ καταχθονία, χιονώδης καὶ παγερά. Τοῦ Γιαννίτου ἡ ναὺς ὤρμει ἐν τῷ στενῷ εἰς ἐπικουρίαν, ὁ δὲ Γιαννίτης ἰδὼν τὸν κατακλυσμὸν ἔπεμψε τὴν λέμβον, ἵνα παρὰ λάβῃ τὸν ἀρχηγὸν εἰς διανυκτέρευσιν ἐν τῷ πλοίῳ. Εὗρεν ἡ ἀποστολὴ τὸν χαλύβδινον ἄνδρα ὑπνώττοντα ὑπὸ τὴν κάπαν, ἔχοντα τὴν κεφαλὴν ἐπὶ βράχου, τὰ δὲ νῦτα ἐπὶ σχοίνου χιονοσκεποῦς ἡρεσμένον. Ἀφυπνισθεὶς ἐσονυχίας ποτ' ὥραις, ἀνεπήδησεν ὁ Καραϊσκάκης, καὶ ἐντολίσας φέρων τὴν χεῖρα ἐπὶ τῆς πιστόλας καὶ τὸ ἔθος τὸν τότε ἀρματωλῶν.

— Τί εἶναι; ὥρέ;

— Ἀρχηγέ, ἡ νύξ εἶναι χιονώδης καὶ παγερά, ὁ Γιαννίτης σε προσκαλεῖ νὰ διανυκτερεύσῃς ἐν τῷ καράβι.

— Αἶ, καὶ εἶναι μεγάλο τὸ καράβι σας αὐτὸ καὶ παίρνει ὅλους ἐκείνους γιὰ;

— Ὅχι.

— Φύγε!

Ὁ γραμματεὺς τοῦ Καραϊσκάκου, νέος ἐγγράμματρεμὼν ἐκ τοῦ ψύχους καὶ τῆς χιόνος:

— Ἀρχηγέ, εἶπεν, ἄς ὑπάγω ἐγὼ καὶ, ὅπου εἰ-καλομαθημένος.

— Κακομαθημένος θέλεις νὰ εἰπῇς, ὥρὲ παλλη-καὶ δὲν ἐντρέπῃσαι! Ἐγὼ εἶμαι καλομαθημέ-ἐγὼ περνᾶω τὴν νύκτα ὅπως καὶ ὅπου βρεθῶ. Πῆ-

γαίνει σύ, κακομαθημένος» καὶ κατέπεσε ὁ χαλύβδινος ἄνθρωπος ὑπὸ τὴν κάπαν ἐπὶ τῆς χιονώδους εὐνῆς.

Τὸ ἐξῆς ἀνέκδοτον φέρεται περὶ τοῦ πρὸ ὀλίγου ἐκλιπόντος τὸν βίον Ἰταλοῦ πρωθυπουργοῦ Δεπρέτη.

Ὁ Δεπρέτης ὅταν ἐκοιμᾶτο ἔρρεγχεν ἰσχυρότατα. Μεταβάς ποτε εἰς Καζάλε κατόκησε, κατὰ τὴν συνήθειάν του, εἰς δευτερεύον τι ξενοδοχεῖον τοῦ «Ἐρυθροῦ Ρόδου» ἐπικαλούμενον. Ὑπᾶλλήλός τις τοῦ κράτους, παυθεὶς καὶ ἀπελθὼν εἰς Καζάλε, ὅπως ζητήσῃ νέαν τινα θέσιν, ἐκοιμᾶτο παραπλεύρως τοῦ δωματίου τοῦ ὑπουργοῦ. Ἐγερθεὶς πολλάκις ὑπὸ τοῦ ἡχηροῦ ρογχαλίσματος τοῦ ὑπουργοῦ ὁ παυσανίας ἤρξατο τύπτων τὸ διαχωρίσμα τῶν δωματίων διὰ τῶν ὑποδημάτων του καὶ ἐκφέρων παντοίας βλασφημίας. Ὁ ὑπουργὸς ἀφυπνισθεὶς ἐκ τοῦ κρότου καὶ ἐννοήσας τὰ διατρέχοντα, ἀπεφάσισεν, ὅπως μὴ ταράξῃ τὸν ὕπνον τοῦ παροίκου του, νὰ μείνῃ αὐπνος. Ἀνάψας δὲ τὸ κηρίον του, ἔλαβε βιβλίον τι παρερριμμένον ἐπὶ τῆς τραπέζης καὶ ἤρξατο ἀναγινώσκων. Μὴ ἀρκεσθεὶς εἰς τοῦτο ὁ πρωθυπουργὸς ἄμα τῇ πρωΐᾳ ἔπεμψε τὸν ὑπὸ τὴν ἐπὶ τῷ ξενοδοχείῳ ἵνα ζητήσῃ συγγνώμην παρὰ τοῦ κυρίου, ὃν ἠνώχλησε κατὰ τὴν νύκτα.

— Μὰ ἐπὶ τέλους ποῖον εἶναι αὐτὸ τὸ ζῶον; ἐρωτᾷ ὁ πρῶν ὑπᾶλλήλος.

— Αὐτὸ τὸ ζῶον εἶναι ὁ κ. Δεπρέτης, ἀπαντᾷ ὁ ὑπὸ τῆς.

Ὁ ὑπᾶλλήλος ἔμεινεν κεραυνόβλητος, ἔσπευσε δ' ἵνα ζητήσῃ ταπεινῶς συγγνώμην παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ.

— Δὲν ἔχεις τίποτε νὰ φοβηθῇς, ἀπεκρίθη ὁ πρωθυπουργός. Μανθάνω μάλιστα ὅτι ζητεῖς καὶ θέσιν. Θὰ τὴν λάβῃς. Σοῦ εἶμαι λίαν ὑπόχρεως. Χθὲς μὲ ἔκαμες νὰ ἀναγνώσω ἐν βιβλίῳ, τὸ ὁποῖον ἐντρέ-πόμην ὅτι μόνον ἐκ φήμης ἐγνώριζα, τὴν «Κυρίαν μὲ τὰς Καμελίας».

Καρδιά χωρὶς κεφαλὴν εἶναι ὅπως πλοῖον ἰστιοφόρον χωρὶς πηδάλιον.

Κεφαλὴ χωρὶς καρδίαν εἶναι ὅπως πλοῖον ἰστιοφόρον μὲ πηδάλιον χωρὶς πανίον.

Κεφαλὴ καὶ καρδιά ὁμοῦ σήμαιναι ἁρμονίαν ὅλων τῶν δυνάμεων τῆς διανοίας καὶ τοῦ αἰσθη-ματος, σήμαιναι ἄνθρωπον εὐγενῆ καὶ νοήμονα, ὃ ἐστὶ ἄνθρωπον τέλειον.

(Mantegazza)

Ἐν δικαστηρίῳ:

Ὁ κατηγορούμενος διαμαρτύρεται ἐναντίον μάρτυ-ρός τινος, λέγων ὅτι δὲν λέγει τὴν ἀλήθειαν, διότι πρὸ πολλοῦ ἦτο ἐχθρὸς του.

— Εἴχατε μαλώσει ποτὲ μεταξὺ σας; ἐρωτᾷ ὁ πρόεδρος.

— Ὅχι, ποτέ.

— Σοῦ χρεωστεῖ χρήματα;

— Οὔτε.

— Τότε λοιπὸν διατί εἶναι ἐχθρὸς σου;

— Διότι ἐγὼ τοῦ ἐμεσίτευσα νὰ πάρῃ τὴν σημε-ρινήν του γυναῖκα, καὶ τὸ φουσᾷ καὶ δὲν κρυώνει.